

DAVID BLUNT - AMBASADOR

Britanski veleposlanik pjeva u zboru 'I. G. Kovačić'

ZLATNI GLAS
PRIVREMENI ČLAN ZAGREBAČKOG ZBORA

● **Diplomatske note** Da nije diplomat, britanski veleposlanik trenutno akreditiran u Hrvatskoj vjerojatno bi bio glazbenik. Ovako, pjeva tamo gdje ga odvede služba - u ansamblima diljem svijeta od Pekinga do Zagreba

Na sinočnjem koncertu u dvorani Lisinski pod ravnanjem Saše Britvića s goranovcima je pjevao i ambasador Njezina Veličanstva

● **BRANIMIR POFUK**

David Graeme Blunt, aktualni veleposlanik Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije u Hrvatskoj, u diplomatskoj je službi Njezinog Veličanstva već 32 godine tijekom kojih je uspješno obavio mnogo važnih zadataka. Ali, kad god i gdje god uhvati priliku, svoj dobar glas stavlja i u službu jedne druge kraljice glazbe.

Posljednji šef kojem se na tom polju stavio na raspolaganje bio je Luka Vukšić, dirigent Akademskog zbora "Ivan Goran Kovačić". Skupa s probiranih četrdesetak goranovki i goranovaca, njegova ekscelencija se disciplinirano pripremala za važan nastup na pozornici velike dvorane Lisinski. Na sinočnjem koncertu oni su uz Hrvatski barokni ansambl pod ravnanjem Saše Britvića pjevali veličanstveni oratorij "Mesija" Georga Friedricha Händela, naročito popularan zbog predivnih zbornih točki, među kojima je i svima poznata "Aleluja".

David Blunt pjevao je iz vlastite partiture, na čijoj prvoj stranici, uz ime vlasnika, još piše "Canberra 1989". Te je godine počeo svoje službovanje u Australiji, a u slobodno se vrijeme pridružio Australskom komornom zboru.

Tradicija zbornog pjevanja stoljećima je vrlo važan dio kulture Otoka. Da nije morao krenuti u veliku dvoranu na pokus, gospodin Blunt bi se u

predvorju Lisinskog spremno bio upustio u filozofsku raspravu o tome koliko je pjevanje oblikovalo, a koliko je samo reflektiralo ono što smatramo engleskim i britanskim kulturnim identitetom, pa i mentalitetom nacije. U svakom slučaju, on sam odrastao je u toj tradiciji. Rođen 1953. u Sussexu, pjevati je počeo sa sedam godina u školskom zboru. Od zbora do zbora, isticao se svojim glasom i često pjevao solo. Kada sam mu spomenuo prelijepu englesku božićnu pjesmu "Once In Royal David's City", čije pjevanje u božićnoj procesiji uz svijeće u engleskim crkvama obično počinje solo dječjački glas, oči gospodina Blunta zasjale su i dječjačkim i božićnim sjajem.

Prekid pjevačke karijere

Pjevao je, kaže, sve do petnaeste godine kada mu je "pukao glas". Mislio je, naravno, na mutaciju tijekom koje je dječjački sopran postao muževni bariton. Međutim, jedna izgledna pjevačka karijera u tom je trenutku bila prekinuta.

- Odlučio sam tada da se želim baviti sportom i još mnogim drugim stvarima, a dodatni teret redovitih proba u pjevačkom zboru u to vrijeme nisam bio spreman podnositi i potpuno sam prestao pjevati. Bila je to izvanredno glupa i budalasta odluka. Gledao sam kako neki od mojih bivših kolega iz zbora, koji nipošto nisu bili bolji pjevači od mene, dobivaju zbornu stipendiju za Cambridge. Tko zna, da sam

Raspjevani ambasador s goranovcima na probi u Lisinskom

nastavio pjevati, možda bih i ja krenuo tim putem, ali nisam. Mladost - ludost! - ispričao je, ne bez trunke žaljenja, današnji britanski ambasador u Hrvatskoj.

Umjesto Cambridgea, upisao se na Sveučilište u Manchesteru gdje je 1975. diplomirao zemljopis, uz koji je još studirao francuski i njemački. Kratko je vrijeme radio kao nastavnik i već 1978. zaposlio se u Ministarstvu vanjskih poslo-

va. I prije nego što ga je diplomatska služba odvela u Oslo, oženio se Norvežankom Geirid s kojom ima troje već odrasle djece. Tako je, naravno, naučio i norveški, a potom španjolski, kojim se služio i kao zamjenik guvernera Gibraltara. U službenoj biografiji stoji da govori i albanski, kako je i priličilo šefu britanskog ureda, a potom i prvom britanskom veleposlaniku na Kosovu. Treba li uopće reći da već vrlo dobro govori i hrvatski?

S kosovskim glazbenicima

Pravi je izdanak britanske diplomatske škole čiji je standard govorenja jezika zemalja u kojima se službuje danas već svjetski standard od kojeg, prema mom iskustvu, na žalost najčešće odudaraju hrvatski diplomati.

Gospodin Blunt ipak mi je svoj život s glazbom ispričao na vrlo lijepom i ugladenom engleskom.

- Uvijek sam jako volio glazbu i u njoj uživao, ali u ranim tridesetima počelo mi je nedostajati što više nisam njezin dio, što ne sudjelujem u njezinom stvaranju, pa sam opet počeo pjevati. Pridruživao sam se različitim zborovima, ali sam posvetio pažnju i učenju glazbene teorije i nadoknađivanju svega što sam već bio zaboravio.

Prvi ansambl kojem se pridružio bio je Međunarodni zbor u Pekingu, za vrijeme službovanja u Kini gdje je sudjelovao u pregovorima o povratku Hong Konga pod okrilje matične zemlje, a o povjerenju koje uživa kod svog poslodavca govori i podatak da je 1986. bio zadužen za organizaciju posjeta kraljice Elizabete II. Kini. Nakon Australije imao je, kaže, veliku sreću pjevati u najstarijem norveškom oratorskom zboru koji je u Oslo

osnovao najpoznatiji norveški skladatelj Edward Grieg.

Sljedeća postaja uzlazne putanje Bluntove diplomatske karijere bila je mjesto zamjenika guvernera Gibraltara. Tamo baš nije bilo puno prigoda za ozbiljno bavljenje klasičnom glazbom, premda Gibraltari ni u tom pogledu nije baš samo gola stijena nad tjesnacem između Mediterana i Atlantika. Osim što je sudjelovao u zbornim radionicama u južnoj Španjolskoj, gdje se osobito intenzivno radilo na pjevanju renesansne i barokne glazbe, zamjenik guvernera Blunt bio je u prilici pripomoći gostovanju svog bivšeg norveškog zbora na Gibraltaru. Pjevali su Mozartov Requiem, a jedna od solistica bila je i danas velika svjetska operna zvijezda Elina Garanča, čiji je suprug gibraltarski dirigent i predsjednik Gibraltarskog filharmonijskog društva Karel Chichon.

Priština, sjeća se Blunt razdoblja koje je prethodilo njegovom dolasku u Zagreb, nije baš bila mjesto za glazbu. No, ipak se i tamo sprijateljio i kojiput uspio zapjevati s kosovskim glazbenicima koji su tijekom 1990-ih bili mahom raseljeni. Nastojao im je, koliko je mogao, i pomagati u njihovim pokušajima obnove glazbenog života Kosova i Prištine.

Redovit na koncertima

- Nakon svih tih godina i mjesta za mene je bila prava svečanost doći u Zagreb, grad takve kulturne tradicije i bogatoga glazbenog života u kojem se nešto stalno događa - kaže o svom dolasku u Hrvatsku gospodin Blunt, ne samo kao kurtoazni diplomat nego i česti posjetitelj koncerata. Pažnju su mu osobito, od samog početka boravka u Hrvatskoj, privukli koncerti Hrvatskog

Birane riječi Suzdržan komentar o predsjedniku glazbeniku

O Josipoviću samo strogo diplomatski

U razgovoru s gospodinom Bluntom pokušao sam, preko glazbe, barem okrnuti i politiku pitanjem o tome što njemu, kao ljubitelju pjevanja, znači činjenica da je zemlja u kojoj je ambasador izabrala glazbenika za predsjednika. Uzalud. Moje se pitanje lako i elegantno odbilo od čvrsto napetog engleskog kišobrana

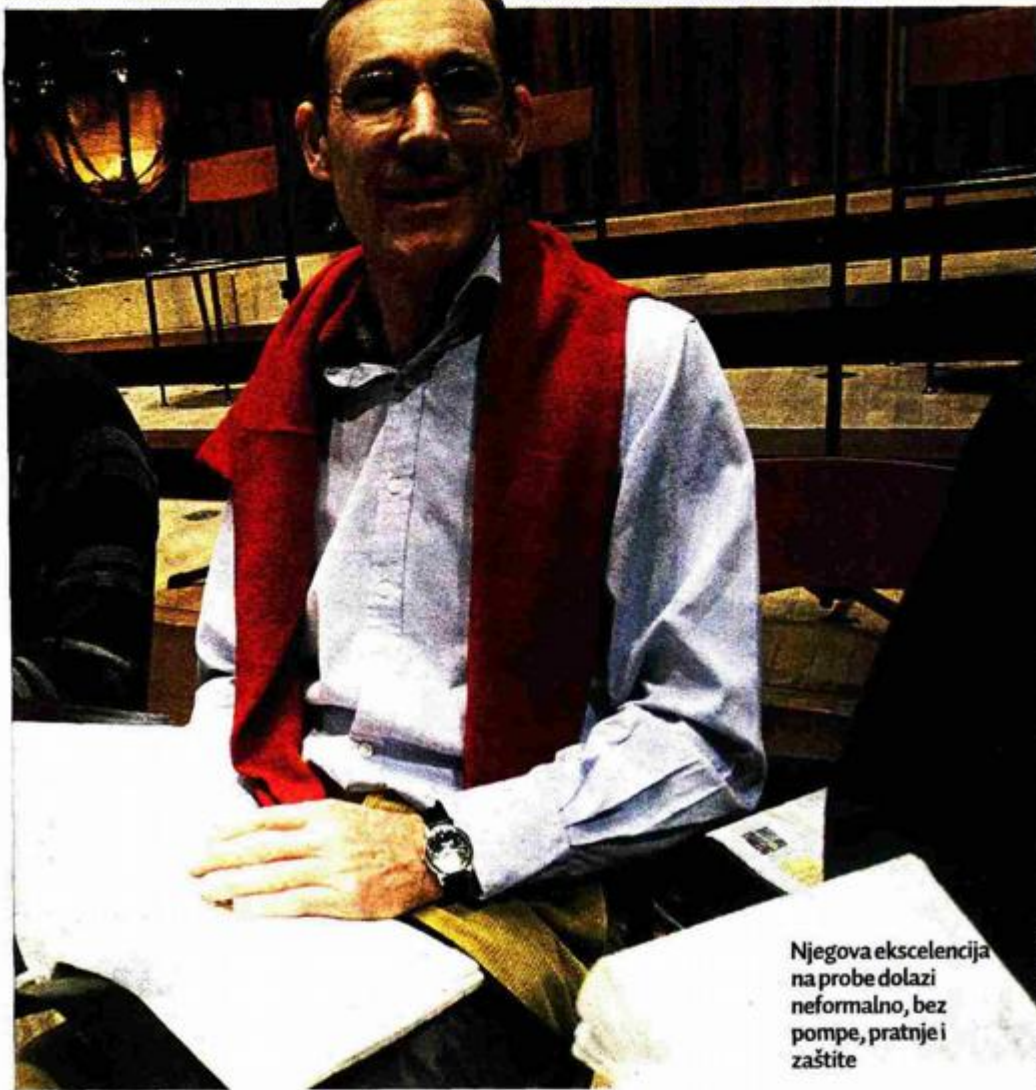
biranih diplomatskih riječi. - Recimo samo da znam kako je doktor Josipović poznati skladatelj i glazbenik, da sam imao sreću s njim razgovarati i da se veselim budućim kontaktima - odgovorio je sa smiješkom gospodin Blunt. Pokušao sam još jednom i priupitao ga je li se barem tom činjenicom pohvalio u razgovoru sa

svojim obrazovanim i kulturnim prijateljima kod kuće?

- Neće li to imati različiti učinak na različite grupe ljudi? Oni koji cijene klasičnu glazbu svakako će biti zainteresirani i za činjenicu da je novi hrvatski predsjednik ozbiljan glazbenik. Kod onih, pak, čiji se životi vrte oko prve nogometne lige reakcije će, pretpostavljam, biti nešto drugačije. Mi Englezi imamo izreku: *Horses for courses* - s još širim osmijehom odgovorio mi je bari- tonski diplomatski glas. U slobodnom prijevodu, izreka bi glasila: Nije svaki konj za svaku stazu. ●

DR I BARITON

Njegova ekscelencija na probe dolazi neformalno, bez pompe, pratnje i zaštite

O Zagrebu: **Za mene je bila svečanost doći u grad bogatoga glazbenog života**

baroknog ansambla u Hrvatskom glazbenom zavodu.

Tako je upoznao i umjetničku voditeljicu ansambla, violinisticu Lauru Vadjon, kojoj je prvoj povjerio svoju ljubav prema pjevanju. Ona ga je uputila na Sašu Britvića, a on dalje na neke druge pedagoge s kojima se ponovno prihvatio posla oko vraćanja svoga glasa u formu.

Nastup u Lisinskom osobito ga veseli i zato što se pjeva Händel čija ga glazba oduvijek duboko dira, čiji je veliki poklonik i koji je važan dio i engleske glazbene baštine.

O Händelu: **Da su u ono doba imali putovnice, on bi imao i njemačku i englesku**

- Mnogi od nas Händela, naravno, smatraju Britancem. Da su u ono doba imali putovnice, on bi sasvim sigurno imao i njemačku i englesku budući da je kod nas proveo najplodnije godine života.

Posao i pjevanje

Ambasador britanskog kraljevstva na probe dolazi sam, bez ikakve pompe, zaštite ili pratnje. Dok ne znate tko je, Blunt se ni po čemu, osim malčice po godinama, ne izdvaja iz zbora čiji je privremeni, ali nipošto počasni član. Njegov bariton je dobrodošlo osvježe-

nje te muške dionice, a povremeno pomogne i kao savjetnik za dikciju i izgovor engleskog teksta "Mesije".

O tome pak kako kombinira glazbu i diplomaciju, kaže:

- Jedno od najvažnijih svojstava glazbe je komunikacija, uspostavljanje veza, gradnja mostova i prenošenje bitnih poruka. Sve su to glavni zadaci i diplomacije. Naravno, za sve što radite u zemlji u kojoj ste akreditirani mnogi misle da je povezano s poslom. Nekada možda i jest. Ali nekada i nije. Moje uživanje u glazbi i veliko zadovoljstvo što ću imati privilegiju nastupa u Lisinskom nije dio mog posla britanskog diplomata u Hrvatskoj. Ali, za mene je to i sjajna prilika da upoznam pojedince i grupe ljudi koje inače ne bih susreo, što može samo produžiti moje razumijevanje društva kojeg imam sreću biti dio. ●